

Magyaróvár, 1924. március 27.–2008. március

Apja járásbírói altiszt volt. 1942-ben érettségizett a mosonmagyaróvári piarista gimnáziumban. 1942-ben a Magyar Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaság-tudományi Kar Magyaróvári Osztályán szerzett diplomát állami felügyelői ösztöndíjjal. Tagja volt az Emericana Bajtársi Szövetségnek. 1943–44-ben a szellemi ellenállás tagjaként népi irodalmi eseteken vett részt. 1945 tavaszán Mosonszentjánoson előkészítette a földreform végrehajtását. 1946-ban diplomázott, egyidejűleg tagja lett a Nemzeti Parasztpártnak és irányította a párt mosonmagyaróvári járási titkárságát, de már 1946. februárban kilépett a parasztpártból. Csatlakozott a Magyar Parasztszövetséghez. Téli gazdasági tanfolyamokat vezetett újjgazdák számára, majd 1946 közepétől a Megyei Gazdasági Felügyelőség termelési biztosa lett a mosonmagyaróvári járás területén. 1947. augusztus 1-jén az egyetem üzemi tanszéke demonstrátorának nevezték ki. A Demokrata Néppárt tagja lett, az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a Győr-Moson és Sopron választókerület listáján bekerült az Országgyűlésbe. 1948. november 3-án a képviselőcsoport titkárának választották. A letartóztatás veszélye elől 1949. február 23-án Ausztriába menekült. Május végén Németországba szökött, hogy kapcsolatba lépjen a bajor Keresztényszociális Unióval, a CSU-val. Segédmunkás, házmester, majd rakodómunkás volt, közben részt vett a Magyar Mezőgazdasági Szövetség alapításában és szerkesztette az érdekvédelmi szervezet „Föld és Népe” c. újságját. 1951. augusztus 6-án tagja lett a Münchenben szerveződő Szabad Európa Rádió magyar szerkesztőségének; Zoltán Károly néven 1968-tól a mezőgazdasági műsorok, ezen belül a „Parasznépiskola” c. adás felelős szerkesztője és belpolitikai kommentátor.

1950-től aktívan bekapcsolódott a magyar emigráció politikai és kulturális életébe. Megalakulásától kezdve tagja a Magyar Nemzeti Bizottmánynak, de 1956-ban tiltakozása jeléül kilépett. 1950-től részt vett a Magyar Katolikus Diákszövetség, majd 1958-tól a Magyar Katolikus Egyetemi később Értelmiségi Mozgalom (KMÉM-PAX Romana) életében. 1951-től 1960-ig a Magyar Keresztény Népmozgalom központi titkára, 1958-ban egyik alapítója volt az 1956-ban menekült magyar kereszténydemokratákat is integráló Magyar Kereszténydemokrata Uniónak. 1960-ban visszavonult a közvetlen pártpolitikai tevékenységtől. Az 1970-es évek közepétől belső munkatársa a Rómában kiadott Katolikus Szemlének és a nyugat-európai magyar katolikusok havi lapja, az Életünk szerkesztőségének. 1986. április 30-án korai nyugdíjba vonult, de független újságíróként folytatta tevékenységét.

1987-ben tért vissza Magyarországra, a SZER külső munkatársaként tudósított. 1989-ben közvetlenül is bekapcsolódott a szabaddá váló magyar politikai életbe. 1993 augusztusában visszatelepült Magyarországra. Mint a Demokrata Néppárt volt országgyűlési képviselője közreműködött a Kereszténydemokrata Néppárt újraalapításában.

